

147.

Šly zrána ke hrobu

Miloš Rejchrt

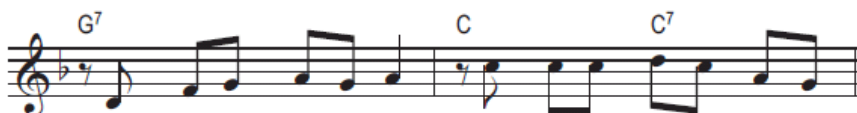
1. Šly zrá - na ke hro - bu Ma - ri - e Mag - da - lé - na
 2. Šly zrá - na ke hro - bu sot - va se ro - ze - dni - lo
 3. Šly zrá - na ke hro - bu a hrob byl o - tev - ře - ný,
 4. A když si ří - ka - ly, že to snad ne - ní k ví - ře,
 5. Tu že - ny po - klek - ly, sklo - ni - ly tvá - ře k ze - mi
 6. Vzpo - meň - te, co slí - bil váš mis - tr Je - žíš ži - vý

a mat - ka Ja - ku - ba a ješ - tě jed - na že - na,
 o - ži - vit vzpo - mín - ku, po - ma - zat mrt - vé tě - lo,
 pak do - vnitř vstou - pi - ly zmí - ně - né již tři že - ny.
 bá - zeň na ně pad - la, jak kdy - si na pas - tý - ře.
 a mu - ži řek - li jim: „Zby - teč - ně me - zi tě - mi,
 a zno - vu če - kej - te ve - li - ké Bo - ží di - vy.

so - bě pro ú - tě - chu, mrt - vé - mu na pa - mát - ku,
 bal - zá - mem zpo - ma - lit zá - nik a za - po - mně - ní,
 Kam - pak se po - děl ten, za něž šly dr - žet smu - tek?
 Dva mu - ži stá - li tu, šat sně - ho - bí - lý mě - li
 co v prach se na - vra - cí hle - dá - te Pá - na své - ho,
 K če - mu jsou bal - zá - my, hro - by a mau - zo - le - a,

šly zrá - na ke hro - bu dva dny po Vel - kém pát - ku.
 na chví - li po - dr - žet, co by - lo a co ne - ní.
 Chtě - ly mu pro - ká - zat po - sled - ní do - brý sku - tek.
 a svět - lo sví - ti - lo až o - či pře - chá - ze - ly.
 hro - by jsou pro mrt - vé a - le né pro ži - vé - ho.“
 když je teď před vá - mi svá - tek vzkř - še - ní tě - la.